

A 1904/PRE

Framlagt av Mittengruppen
Behandlas i Presidiet

**Medlemsförslag
om en strategi för Nordiska rådet****Förslag**

Mittengruppen föreslår att

Nordiska rådet beslutar

att göra en strategi för Nordiska rådet

Bakgrund

Nordiska rådet har ingen egen strategi, förutom de tre strategierna som gäller för internationellt samarbete, EU-samarbetet och samhällssäkerhet. Arbetet i rådet sker inom ramarna för Helsingforsavtalet. Fokus i rådets arbete har nog ändrats under åren.

Vad är Nordiska rådets roll bland de olika internationella organisationerna? Vad är dess roll gentemot de nordiska regeringarna och Nordiska ministerrådet? Vilka är dess främsta politiska målsättningar?

Mittengruppen menar att en diskussion som syftar till att svara på dessa frågor, eventuellt i form av en strategi, bör sättas i gång under 2022 då rådets 70-årsjubileum firas.

Nordiska rådets styrka är dess breda politiska representation. Rådet är ett politiskt organ, ett nordiskt parlament, som fattar beslut med enkel majoritet. Det finns ingen regering – opposition -fördelning. Däremot finns det en balansgång och kamp för att finna majoritet och gå vidare med de politiska initiativen som rådets medlemmar kommer med. Det finns ingen begränsning gällande tematiken av dessa initiativ. Svagheten i rådets arbete är att det ofta är oklart vad Nordiska rådet kan eller bör fokusera på. Det finns olika politiska synsätt på detta. Vissa betonar Nordiska rådets – och Nordens – globala roll och ansvar, medan andra betonar till exempel vikten av att upprätthålla den nordiska välfärdsmodellen.

Den traditionella tyngdpunkten i både Nordiska rådets och ministerrådets arbete är att öka den interna rörligheten och förstärka integrationen mellan de nordiska länderna. Det här är också den röda tråden i Helsingforsavtalet.

EU-samarbetets början var en stor kris för det nordiska samarbetet. Integrationen som tidigare omfattade enbart Norden blev nu en del av en större enhet. Detta gjorde, på den ena sidan, att en del av samarbetet övertogs av EU, men att det samtidigt uppstod nya möjligheter för att de nordiska länderna tillsammans kan påverka



EU:s vägval.

Mittengruppen menar att det är viktigt att Norden inte väntar på vad EU gör. Norden bör inte vara reaktiv utan i stället proaktiv, och bidra till EU:s ledning. Erfarenheten har visat att om de nordiska länderna kommer med en lösningsmodell så blir den na modell mycket ofta övertagen av hela EU. Det här gäller trots att bara tre av de fem nordiska länderna är medlemmar av EU. Också EES-länderna får stor nytta av att kunna bidra med lösningar i EU.

De två nutida kriserna – flyktingkrisen under hösten 2015, samt coronakrisen, som började under våren 2020 – har synliggjort bristerna i den nordiska integrationen och sättet på vilket våra länder kommunicerar och ser – och inte ser – varandra som strategiska partners. Behovet av ett rejält omtag och nystart i det nordiska samarbetet är stort efter pandemin. Mittengruppen menar att det nu också är dags för en mer strategisk diskussion om nordiska samarbetets – och Nordiska rådets – roll och syfte i det nuvarande internationella landskapet.

Norden den 24 januari 2022

Abbas Razvi (RV)

Anders Adlercreutz (sv)

Anders Eriksson (ÅF)

Arman Teimouri (L)

Bertel Haarder (V)

Edmund Joensen (sb)

Erling Bonnesen (V)

Guðmundur Ingi Kristinsson (Flf)

Hafdís Hrönn Hafsteinsdóttir (Flf)

Hanna Katrín Friðriksson (Vr)

Heidi Greni (Sp)

Jaspar Langgaard (sb)

Jenni Pitko (gröna)

Jouni Ovaska (cent)

Kathrine Kleveland (Sp)

Kjell-Arne (KD)

Kjerstin Wøyen Funderud (Sp)

Linda Modig (C)

Magnus Ek (C)

Mikko Kinnunen (cent)

Ola Elvestuen (V)

Pekka Aittakumpu cent)

Simon Holmström (HI)